č. j. Na 828/2003-7

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci **žalobkyně D. M.,** proti **žalované České správě sociálního zabezpečení,** Praha 5, Křížová 25**,** o částečný invalidní důchod o „dovolání“ žalobkyně proti usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2003 č. j. 4 Ads 36/ 2003-207,

t a k t o :

I. Dovolání žalobkyně se **o d m í t á** .

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2003 č. j. 4 Ads 36/2003-207, byla odmítnuta kasační stížnost žalobkyně, podaná proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 17. 3. 2003 č. j. 2 Ca 228/2001-184, a dále bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Ve výše uvedeném usnesení vycházel Nejvyšší správní soud ze skutečnosti, že napadený rozsudek byl zástupkyní žalobkyně Mgr. I. K. doručen ve středu dne 9. 4. 2003 a lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti skončila ve středu dne 23. 4. 2003. Kasační stížnost byla podána doporučeně pod R 006787 na poště 388 01 Blatná dne 29. 4. 2003, tedy po marném uplynutí zákonem stanovené lhůty k podání kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně a proto ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s odmítl pro opožděnost.

Podle obsahu spisu bylo uvedené usnesení žalobkyni doručeno dne 8. 8. 2003. Podáním ze dne 13. 8. 2003, které došlo Krajskému soudu v Českých Budějovicích dne 15. 8. 2003, podala žalobkyně „dovolání do usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2003 č. j. 4 Ads 36/2003-207, resp. 2 Ca 228/2001-184“. V tomto podání žalobkyně namítala, že rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích převzala dne 15. 4. 2003, kdy jí byl doručen doporučeným dopisem od Mgr. K. Dále uváděla, že tato právní zástupkyně ji nezastupovala. Navrhovala, aby Nejvyšší správní soud zrušil usnesení ze dne 22. 7. 2003 č. j. 4 Ads 36/2003-207 a celou záležitost znovu projednal.

Z výše uvedeného plyne, že jde o věc správního soudnictví. Proti rozhodnutí Nejvyššího právního soudu nejsou opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 a contr. s. ř. s.). O této skutečnosti byla žalobkyně řádně poučena v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2003 č. j. 4 Ads 36/2003-207, jímž byla její kasační stížnost směřující proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 17 . 3. 2003 č. j. 2 Ca 228/2001-184, pro opožděnost odmítnuta.

Nejvyšší správní soud se tak nemůže věcí v „dovolacím řízení“ zabývat, protože k takovému řízení není příslušný ani tento soud, ani žádný jiný soud. Tento nedostatek podmínky řízení je neodstranitelný; proto Nejvyšší správní soud podání žalobkyně označené jako „dovolání“ odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. 10. 2003

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu